

Met groot verlof

Blijspel in drie bedrijven

door

PIET DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MET GROOT VERLOF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Toos Bakker: de werkster die van aanpakken houdt.

Kolonel: knorrige militair, is met groot verlof.

Corrie: plusminus 20 jaar, jonge niet onaantrekkelijke dochter van de kolonel.

Thea: is de tweede dochter van de kolonel, ook plusminus 20 jaar.

Bertus de Groot: schilder.

Tinus: het hulpje van de Groot, plusminus 25 jaar.

EERSTE BEDRIJF

(de kolonel marcheert door de kamer en draait aan de punten van zijn snor, die eigenwijs de lucht in steken. De kolonel is een hooghartig en eigenwijs heerschap, hij duldt geen tegenspraak. Wanneer zijn snor in model zit, roept hij alsof hij voor zijn troepen stond, mevrouw Bakker, de huishoudster)

KOLONEL: Mevrouw Bakker! *(hij wacht kort en commandeert nog eens)* Mevrouw Bakker!!!

TOOS: Ja, meneer, Toos meldt zich.

KOLONEL: Ja, dat zie ik, maar ik moest wel weer twee keer roepen.

TOOS: Ja, luister eens, u moet niet denken dat ik achter de deur in een mandje lig te wachten totdat u mij roept. Ik ben aangenomen voor de huishouding, als ik mij goed herinner.

KOLONEL: Bespaar mij uw wijsheden, alstublieft.

TOOS: Als u de zaken liever anders geregeld wil hebben dan kan dat natuurlijk.

KOLONEL: Ik heb u geroepen om u wat te vertellen, niet om mij door u de les te laten lezen. Is dat duidelijk!

TOOS: Dus, nou als....

KOLONEL *(valt haar in de rede)*: U zult er misschien nog aan moeten wennen, maar zo wil ik het.

TOOS: Ja, zeg dat wel, dat moet zeker wennen.

KOLONEL: Ik geef hier de orders en u voert ze uit. Is dat duidelijk!

TOOS *(kijkt hem kwaad aan)*: Als ik dat wil natuurlijk!

KOLONEL: Vandaag komt er een schildersbedrijf, zij zullen de buitenkant van het huis....

TOOS *(valt de kolonel weer in de rede)*: Kijk eens aan, de zaak wordt opgeknapt, zo mag ik het horen. Ja eerlijk, ik dacht gisteren nog, er moet ook nodig wat gebeuren aan het huis want het leek alsof het huis aan het vervellen was. Net als een mens, als die te lang in de zon heeft gelegen dan.....

KOLONEL *(schreeuwt)*: Mevrouw Bakker!!

TOOS: Nou ja, bij wijze van spreken dan. Maar echt waar, ik dacht gisteren nog....

KOLONEL: Mevrouw Bakker! U hoeft hier niet te denken, er wordt hier voor u gedacht.

TOOS: Wat zegt u nou? Niet denken? Hoef ik niet te denken? *(begrijpt er niets van kijkt de kolonel niet begrijpend aan)*

KOLONEL: Nee, mevrouw Bakker.

TOOS: Dat is lekker makkelijk. Tjonge zeg, dat lijkt me zalig, want echt waar, het is mij soms iets te veel van het goeie hier.

KOLONEL (*schreeuwt weer*): En wilt u nou eindelijk eens een keer die grote... Nou ja....

TOOS: Smoel van u eens dicht houden. Ja, dat was het toch wat u wilde zeggen? Mij best hoor, gooi het er maar uit. Mijn moeder zei altijd: niet opkroppen, maar....

KOLONEL: Is het nu afgelopen mevrouw Bakker! (*Toos zegt niets, knikt alleen*) Waar was ik gebleven met mijn verhaal? O ja, vandaag komt schildersbedrijf de Groot....

TOOS (*valt de kolonel weer in de rede*): Ach nee. Bertus Blaupunkt!!! Moet die het klusje klaren?

KOLONEL: Ik zei dus, schildersbedrijf de Groot! (*met nadruk uitgesproken*)

TOOS: Ja, ja, dat heb ik wel verstaan, we hebben het over dezelfde. Ja, dat weet u nog niet, u woont hier tenslotte nog maar een blauwe maandag, maar dat zit zo...

KOLONEL: Mevrouw Bakker!!!

TOOS: Ja, ik weet het, maar dit moet u beslist nog weten. Het zit namelijk zo. Bertus had een tijd lang de gewoonte alles, maar dan ook alles blauw te verven. Je kon het zo gek niet bedenken. En sinds die tijd heet hij Bertus Blaupunkt. En zo is het gekomen.

KOLONEL: Mevrouw Bakker, zo komen we geen steek verder. Wilt u mij nu eindelijk laten uitpraten! (*schreeuwend*)

TOOS (*zichtbaar geschrokken*): In vredesnaam kolonel, u moet niet zo vreselijk brullen. Straks staat de politie nog voor de deur.

KOLONEL: Het is jammer dat het zo moet, maar ik voel mij gedwongen dit te doen. Ik wil zo langzamerhand ter zake komen.

TOOS: We hadden het over het verven....

KOLONEL: Exact, die aangelegenheid gaat waarschijnlijk ruim een week in beslag nemen. Nu wil ik onder geen voorwaarde dat er misbruik wordt gemaakt van mijn tijd. De uren moeten duur worden betaald.

TOOS: Het is inderdaad verschrikkelijk. Maar niet alleen schilders, ook automonteurs, mensen nog aan toe, die zijn nog bijna duurder dan tandartsen. Zal ik u eens wat vertellen...

KOLONEL: Mevrouw Bakker!

TOOS: Ja, het is ook zo, u had haast.

KOLONEL: Ik wil dat dit karwei niet meer tijd in beslag neemt dan strikt noodzakelijk is.

TOOS: Er moet per uur worden betaald, begrijp ik. Blaupunkt is niet één van de snelsten, u had het beter kunnen laten aannemen.

KOLONEL: Er moet gewerkt worden.

TOOS: Precies, u moet Bertus maar flink achter z'n broek zitten. Die slak.

KOLONEL: Er moet op toe gekeken worden!

TOOS: U hebt gelijk.

KOLONEL: Juist, en daarom wil ik dat u er op toe kijkt dat er geen misbruik wordt gemaakt van de tijd. Ik wil niet dat ze urenlang op hun luie.... zitten te schaften of op een andere manier hun tijd verdoen.

TOOS: Wacht eens even.... U bedoelt dat ik... Ja maar...

KOLONEL: Mevrouw Bakker!

TOOS: U bedoelt dat ik Bertus Blaupunkt achter z'n broek moet zitten. Kom zeg, wat denkt u wel!

KOLONEL: Bevel is bevel! U hebt slechts te gehoorzamen.

TOOS: Daar zal Bertus blij mee zijn. Tjonge wat zal die mopperen.

KOLONEL: Dat is dus afgesproken.

TOOS: Niks daar van, er is hier niks afgesproken. Zal ik u wat vertellen, ik vertik het vierkant! Zo!

KOLONEL: U vertikt het? (*verbaasd*)

TOOS: Ja, u zult kijkt er misschien van op, maar het is wel zo!

KOLONEL: U moet doen wat ik u opdraag en daarmee basta!

TOOS: Och lieve man, het huis is te klein als Bertus ook maar vermoedt dat ik hem op de vingers kijk. Nee hoor, ik doe het niet, u zoekt maar een andere slavendrijver.

KOLONEL: Mevrouw Bakker, u weet wat ik van u eis!

TOOS: Tjonge jonge zeg, ik zie het al voor me. (*commandeert*) Bertus! Opstaan! Aan de slag! Mars!

KOLONEL: Exact, zo behoort u dat aan te pakken.

TOOS: Jazeker. En dan ook net zo'n keel op zetten en klaar is Kees. Bertus zal wel denken dat ik ook 'n klap van de molen heb gehad. Eigenlijk kan er ook wel om lachen.

KOLONEL: Er valt hier niets te lachen To... Mevrouw Bakker, bedoel ik!

TOOS: Zeg maar Toos hoor. Dat is voor u ook wel zo gemakkelijk, het is wat korter en wat krachtiger.

KOLONEL: Voorts wens ik, dat u zich niet met de schilders inlaat.

TOOS: Hoe bedoelt u?

KOLONEL: Dat u niet uitgebreid met de heren de laatste dorps-nieuwtjes doorneemt. Ben ik zo duidelijk?

TOOS: Duidelijk wel. Man u brult alsof u hier een heel bataljon toespreekt. U kan er nog maar moeilijk aan wennen dat u met 'groot verlot' bent, zoals u dat noemt.

KOLONEL: Ik zal zo nog een hartig woordje met de schilders hebben. U kunt nu wel gaan!

TOOS: Maar ik ben nog lang niet uitgepraat!

KOLONEL: Ik wel. Ingerukt.... Mars!

TOOS: Ja. ja..... *(sloft het podium af)*

KOLONEL: En tilt u alstublieft de voeten op wanneer u probeert vooruit te komen.

TOOS *(kwaad)*: U wilt mij natuurlijk ook leren marcheren! *(de deurbel gaat)* Gered door de bel, want ik had u eens flink de wind van voren willen geven. *(de bel gaat voor de tweede keer)* Ja, ja, ik kom. *(af)*

KOLONEL *(kijkt op de klok en loopt naar de spiegel links voor en draait weer aan de punten van zijn snor)*: Dire minuten te laat op het appel.

TOOS: De firma Blaupunkt & co meldt zich.

KOLONEL: Ze moeten zich hier melden!

TOOS: Ja, maar ze zijn er toch.

KOLONEL: Ik verwacht ze hier! En wel onmiddellijk!

TOOS: Jawel... Kapitein... *(ze brengt de militaire groet, maar met de verkeerde hand)*

KOLONEL: Kolonel, st....

TOOS: Ja, zeg het maar, niet inslikken. *(het is even stil)* Kolonel dus, u zegt het maar, het maakt mij niets uit, ik kijk niet op een streepje meer of minder. *(gaat af en commandeert Bertus en zijn hulpje Tinus op de gang)* Gééééft acht!! Voorwaarts ... Mars! En mannen til je voeten op als je vooruit probeert te komen! *(de mannen komen de kamer in, nagekeken door Toos)* Hi, hi, hi, die sukkel doet het ook nog. *(tegen de kolonel)* Ik heb alvast geoefend, kolonel. Ik denk dat u de rest wel zelf kan afhandelen. *(Toos af)*

BERTUS *(Bertus en Tinus komen op en kijken verbaasd door de ontvangst van Toos)*: Het lijkt wel of Toos in het leger zit.

KOLONEL: Firma de Groot? *(gaat staan en gedraagt zich als kolonel)*

BERTUS: Jawel, meneer, ik ben de Groot zelf en dat is mijn knecht. *(hij geeft de kolonel een hand en stopt die onmiddellijk terug in zijn zak. Tinus doet hetzelfde)*

TINUS: Tinus.

KOLONEL: Juist... Tinus... *(tegen de Groot)* Hebt u koude handen de Groot?

BERTUS *(heeft geen flauw idee wat de kolonel bedoeld)*: Ikke?

KOLONEL: Ja, u, of was u misschien van plan te emigreren?

BERTUS: Ik emigreren? Hoe komt u er bij?

KOLONEL: Ik dacht dat, omdat u de handen al hebt ingepakt.

BERTUS *(haalt snel de handen uit zijn zakken, maar weet zich niet goed raad met de situatie)*: We boffen met het weer, droog en warm.

TINUS: Ja en bijna geen wind.

KOLONEL: Bespaar me de praatjes over het weer, ik heb vanmorgen tot twee maal toe de weersverwachtingen gehoord.

BERTUS (*weet niet goed wat hij met de situatie moet*): Juist meneer....

TINUS: Maar het is mooi meegenomen.

KOLONEL: Jongeman, laat de Groot het woord maar voeren.

BERTUS: Ik zei net tegen Tinus, het huis is dringend aan een verbbeurt toe. Het ziet er werkelijk niet uit.

KOLONEL: Daarom heb ik u dan ook laten komen.

BERTUS: Uw voorgangers hebben de zaak behoorlijk laten verwaarlozen, geen wonder ook want ze hadden het niet zo breed.

KOLONEL: Uw opdracht is het huis te verven.

BERTUS: Dat is nogal wiesdes, maarre...

KOLONEL: Alles moet wit. Goten, kozijnen, daklijsten, alles moet wit.

BERTUS: Alles wit? Nu doet u alsof er geen andere kleuren bestaan, maar dat is natuurlijk niet waar.

KOLONEL: Ik dacht dat ik duidelijk genoeg was. Alles moet wit.

BERTUS: Alles wit, begrepen.

TINUS: Dat is lekker makkelijk, vergissen is onmogelijk, hi, hi,hi. (*lacht droogjes*)

KOLONEL: Jongeman, dat lachen doet u maar in uw eigen tijd, begrepen?

BERTUS: U had het over wit, maar ik dacht misschien....

KOLONEL: U hoeft hier niet te denken meneer de Groot, hier wordt voor u gedacht.

BERTUS: Natuurlijk, u bent de baas, maar.... (*wil plaats nemen op een stoel*)

KOLONEL: Wie heeft u gevraagd of u misschien wilde gaan zitten?

BERTUS (*staat weer snel op. Hij dacht dat de kolonel bang was voor vlekken*): U hoeft niet bang te zijn, hoor. Ik heb vanmorgen een schone overall aan getrokken.

KOLONEL: Nu wil ik nog één ding met u bespreken, maar dan onder vier ogen, uw knecht kan alvast aan het werk gaan.

BERTUS: Tinus en ik hebben helemaal geen geheimen voor elkaar, meneer, hij mag van mij overal bij zijn.

KOLONEL: Van mij niet. Ingerukt.. Mars!

BERTUS: Ga alvast maar Tinus. Haal alvast maar het gereedschap uit de auto, dan kunnen we zo aan de slag. De klok tikt tenslotte door voor meneer. Ingerukt... Mars! (*slaat net zo'n toon aan als de kolonel*)
Ik ben het nog niet verleerd, hoort u wel?

KOLONEL (*trommelt met z'n vingers op de tafel*): Is die jongen ook getrouwd?

BERTUS (*begrijpt er niets van*): Wat zegt u?

KOLONEL: Ik vroeg of die jongen ook getrouwd is!

BERTUS: Tinus? Getrouwd? Hoezo?

KOLONEL: Ik vroeg u iets. U hebt mij niets te vragen.

BERTUS: Ja, maar....

KOLONEL: U moet antwoorden. Is die jongen getrouwd of heeft hij misschien een vriendin?

BERTUS: Neemt u mij niet kwalijk, maar ik vind zo'n vraag nogal vreemd. Maar omdat u er op staat, zal ik antwoord geven. Nee, Tinus is niet getrouwd en heeft voor zover ik weet ook geen vriendin.

KOLONEL: Dat weet u zeker?

BERTUS: Ja, dat weet ik zeker. Maar waarom moet u dat allemaal weten?

KOLONEL: Daar heb ik zo m'n redenen voor en dat gaat u niet aan. U weet dat zeker?

BERTUS: Ja, anders had ik het u niet verteld. Tinus vertelt mij alles, soms, denk, ik wel eens teveel. Hij beschouwt mij eigenlijk als zijn tweede vader.

KOLONEL: Het spijt mij zeer voor Tinus, maar hij zal moeten vertrekken.

BERTUS: Vertrekken? Nou breekt mijn klomp, zo zout heb ik nog nooit gegeten.

KOLONEL: Ik dacht dat ik duidelijk ben geweest. U stuurt die Tinus onmiddellijk naar huis.

BERTUS: Maar dát gaat zomáár niet, ik kan die jongen toch niet zomaar naar huis sturen?

KOLONEL: Ik heb daar zo m'n redenen voor.

BERTUS: Die wil ik dan graag horen, ik heb daar, dacht ik, wel recht op.

KOLONEL: O... Dus.... *(trommelt weer met z'n vingers op tafel)*

BERTUS: Tinus is een enorme goedzak, doet geen vlieg kwaad en boven alles is hij een prima vakman. Ik kan het niet over mijn hart krijgen, die jongen zomaar naar huis te sturen. Bovendien, wat zou ik in m'n eentje moeten beginnen. Het werk zou veel meer tijd in beslag nemen, dat komt er ook nog eens bij.

KOLONEL: Ik wil hier geen oordeel uitspreken over de kwaliteiten van Tinus als schilder, maar omdat u er op staat, zal ik u mijn redenen geven. Ik heb twee dochters in huis en ik wil onder geen voorwaarde dat zij zich door de eerste de beste jongeman die hier over de vloer komt, laten verleiden.

BERTUS: Aha, daar komt de aap uit de mouw. Welnu, meneer, ik kan u geruststellen. Tinus heeft nog nooit een vinger naar een vrouw uitgestoken. Zal ik u eens wat vertellen, ik heb zelf drie schatten van

meiden thuis, en zou graag één aan Tinus slijten, maar hij loopt er met een grote boog omheen!

KOLONEL: Zo.

BERTUS: Ja, eerlijk! Al zou ik hem aan één van hen vastbinden, hij zou er nog niet naar omkijken. Eeuwig zonde, maar zo is het helaas.

KOLONEL: Dat is inderdaad heel bijzonder.

BERTUS: Zeg dat wel. Je houdt het niet voor mogelijk. U en ik zouden wel weten wat we met zoveel vrouwelijk schoon moesten beginnen, toch?! Wij zouden... *(Bertus laat zich gaan)*

KOLONEL: Orde!! *(Bertus is geschrokken van het geschreeuw)*

BERTUS: In vredesnaam, wat krijgen we nou?

KOLONEL: Tot de zaak nu.

BERTUS: Juist, ja.

KOLONEL: Over die jongeman.

BERTUS: O ja, Tinus, daar hadden we het over. Wel meneer, daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. De jongen is het tegenovergestelde van Casanova.

KOLONEL: U kunt daar voor instaan, meneer Blaupunkt?

BERTUS: Dat pik ik niet, ik laat mij niet uitschelden! De Groot is mijn naam!

KOLONEL: Neemt u mij niet kwalijk, mijn huishoudster, die... *(houdt zich in)*

BERTUS: Juist, ja, Toos kletsmajoor heeft haar mond natuurlijk weer eens voorbij gepraat.

KOLONEL: Mevrouw Bakker! *(schreeuwt weer)*

TOOS *(komt onmiddellijk op)*: Ja, meneer, daar was ik al. U had het misschien niet verwacht, maar ik ben u deze keer de baas.

BERTUS: Dit is mij net iets te snel.

KOLONEL: Ik heb u niet geroepen!

TOOS: Wis en waarachtig wel, wat krijgen we nou, ik hoorde u luid en duidelijk roepen. Bertus, jij moet het ook hebben gehoord.

KOLONEL: U kunt wel gaan. *(wijst haar de deur)*

TOOS: Het is fraai. Ben ik verdorie eens op tijd op het appel, blijkt het loos alarm te zijn. *(af)*

KOLONEL: Goed, die jongen kan blijven, maar op één voorwaarde, ik houd u persoonlijk aansprakelijk voor zijn doen en laten. Is dat begrepen, De Groot?

BERTUS: Ja, wacht eens... maar!

KOLONEL: Het is kiezen of delen, De Groot!

BERTUS: Ik zal de jongen op het hart drukken uw dochters met rust te laten, maar volgens mij is dat het enige wat ik kan doen.

KOLONEL: U weet hoe de zaken er voor staan. Ingerukt!! Mars!

BERTUS: Tjonge, zeg, wat is alles toch oneerlijk verdeeld. De één heeft drie dochters, die hij maar wat graag aan de man wil brengen en de ander heeft er twee waar hij maar geen afstand van kan nemen. *(sloft ondertussen van het podium af)*

KOLONEL *(is achter Bertus aangelopen en sluit de deur. Kijkt op de klok en schreeuwt dan weer)*: Mevrouw Bakker!! *(hij loopt bij de deur vandaan en merkt niet dat Toos al achter hem staat, hij schreeuwt opnieuw)* Mevrouw Bakker!!

TOOS: Nee meneer, dit is niet eerlijk, ik was er al voordat u voor de tweede keer riep. U kon mij alleen niet zien omdat u met de rug naar mij toe stond. *(Toos houdt haar handen met daarin de pet en officiersstokje op haar rug)*

KOLONEL: Ja, rustig maar, het is al goed. *(loopt naar de spiegel)*

TOOS: Dat dacht ik ook. Ik.....

KOLONEL: Mevrouw Bakker, het is tijd voor.....

TOOS: Uw wandelingetje... Ik bedoel natuurlijk.... Uw mars. Ja, ik begin het al te leren, hier is uw gereedschap. Uw pet. *(overhandigt de pet. De kolonel draait zich om naar de spiegel en zijn militaire pet met veel poeha op. Hij trekt de pet vrij diep in de ogen)* En uw zweep.

KOLONEL *(haalt zijn neus op bij zoveel onbegrip. Draait zich weer naar spiegel)*: Zweep!

TOOS: Zei ik iets verkeerd? In elk geval is het geen wandelstok, daar is hij veel te kort voor. *(doet het voor)* Daarom dacht ik dat het stokje van een versleten zweep was. U bent vast bij die paardenclub geweest.

KOLONEL *(snuift weer, zeer afkeurend)*: Cavalerie, rund!

TOOS: Goed zo, dat lucht op. Nou ja, het had toch gekund. Mijn opa heeft er ook bij gezeten. Geen lieverdjes, als ik hem mag geloven. En ik dacht, dat het paard onder u vandaan was gelopen en dat u de zweep over hebt gehouden. *(Kolonel is al dat gezeur meer dan zat, pakt het stokje en steekt dat onder zijn arm, om duidelijk te maken waar het voor dient. Toos begrijpt er niets van en gaat onverstoorbaar verder)* Als u wil, kan ik er wel een nieuw touwtje aan zetten. Want eerlijk, ik vind het geen gezicht zo, vindt u ook niet? *(Kolonel slaat de hakken tegen elkaar en wil af)* Och meneer, zou u dat in het vervolg niet weer willen doen, daar krijgen de laarzen/schoenen van die kale plekken van. U kunt toch ook wel normaal beginnen te lopen? *(de Kolonel loopt haar voorbij alsof ze lucht was. Toos loopt naar het raam en kijkt hem na)* Daar gaat soldaat Sweik. Wat een poppenkast, zou je er niet wat van krijgen! Ik kan zo langzamerhand heel goed begrijpen dat zijn vrouw de benen heeft genomen. Met zo'n man valt eenvoudig niet te leven. Kijk hem nou eens lopen, alsof hij nog steeds

de troepen inspecteert. *(ze pakt de plumeau en doet die net als de kolonel onder de arm)* Zo deed hij dat geloof ik. Nee, hij deed het anders. Zo, ja, ik krijg nou de smaak te pakken. *(Toos loopt net zo parmantig als de kolonel door de kamer. Op dat moment kijkt Bertus door het raam en ziet de voorstelling van Toos. Bertus komt haastig op terwijl Toos van de deur weg loopt)* En zoals die man de bochten neemt, is helemaal zot. Het is om je te bescheuren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto